

Кіріллова Ю. С., студентка,
Університет сучасних знань, м. Київ
Науковий керівник: Малишко В. М., к.ю.н.

ПРАВОВИЙ СТАТУС ПІДПРИЄМСТВ З ІНОЗЕМНИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Зусилля України, як молодій незалежній державі, інтегруватися у світове співтовариство відбувається в умовах реформування відносин власності і структурної перебудови економіки всередині країни. Велике значення як стимулятора розвитку ринкових відносин за цих умов набуває залучення і оптимальне використання інвестицій, в т. ч. іноземних.

Переваги іноземних інвестицій над іншими видами економічної допомоги незаперечні. Вони виступають додатковим джерелом інвестування у вітчизняне виробництво, його модернізацію, розробку та запровадження нових технологій (не збільшуючи при цьому зовнішнього боргу країни, а навіть сприяючи отриманню коштів для його погашення), а також завдяки виробничій та науково-технічній кооперації забезпечують інтеграцію вітчизняної економіки у світову.

Потреба української економіки в іноземних інвестиціях набагато більша, ніж їх фактичне вкладення. Причин такого становища чимало. Значну роль у залученні іноземних інвестицій в Україні відіграє якість правового регулювання іноземних інвестицій та його стабільність

Підприємство з іноземними інвестиціями – підприємство, в статутному фонді якого іноземна інвестиція становить не менш як 10%. Іноземною інвестицією є цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту. Іноземні інвестиції можуть вкладатися в об'єкти, інвестування в які не заборонено законами України. Ознаки підприємства з іноземними інвестиціями:

— підприємство корпоративного типу за участю вітчизняних суб'єктів господарювання (резидентів) та іноземних інвесторів (ними можуть бути: іноземні громадяни, особи без громадянства, що не мають постійного місця проживання в Україні, юридичні особи, створені відповідно до законодавства іншої держави, міжнародні організації, інші держави);

— наявність у статутному фонді підприємства іноземної інвестиції у визначених законом формах (види та форми таких інвестицій визначаються ст. 2, 16 Закону «Про режим іноземного інвестування» [2], ст. 391, 392 ГКУ [1]) та розмірі (не менше 10% розміру цього фонду);

— створення такого підприємства може відбуватися шляхом заснування (при цьому принаймні одним із засновників має бути іноземний інвестор), а також у разі внесення його учасником – іноземним інвестором іноземної інвестиції;

— майно, що ввозиться в Україну як внесок до статутного фонду підприємства з іноземними інвестиціями (крім товарів для реалізації або власного споживання), звільняється від обкладення митом;

— продукція цих підприємств не підлягає ліцензуванню і квотуванню за умови їх сертифікації як продукції власного виробництва у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

— з метою залучення іноземних інвестицій держава закріплює гарантії захисту прав іноземних інвесторів (ст. 397 ГКУ, статті 8-12 Закону «Про режим іноземного інвестування») [2];

— з метою захисту інтересів національної економіки законом можуть встановлюватися обмеження щодо здійснення певних видів господарської діяльності підприємствами з іноземними інвестиціями (види господарської діяльності, що належать до монополії держави) та ін.

Формування правових режимів іноземного інвестування в Україні характеризується наявністю для іноземних інвесторів системи пільг, гарантій, механізмів правового захисту, конкретних засобів державної підтримки інвестиційної діяльності тощо (ст. 12 Закону України «Про інвестиційну діяльність») [3].

Проте в окремих випадках виникає необхідність встановлення деяких обмежень, а то й заборони здійснення іноземного інвестування. Законом можуть бути визначені галузі господарювання або території, де встановлюється загальний розмір участі іноземного інвестора, і території, на яких діяльність підприємств з іноземними інвестиціями обмежується або забороняється виходячи з вимог забезпечення національної безпеки. Так, згідно з частиною 1 статті 2 Закону України «Про страхування» [4] страхова діяльність в Україні може здійснюватися тільки страховиками – резидентами України.

Відповідно до статті 4 Закону України «Про інвестиційну діяльність» [3] забороняється інвестування в об'єкти, створення і використання яких не відповідає санітарно-гігієнічним, радіаційним, екологічним, архітектурним та іншим нормам, встановленим законодавством України, а також порушують права та інтереси громадян, юридичних осіб і держави.

Такими діями можуть бути: застосування повної чи часткової заборони на торгівлю; позбавлення режиму повного сприяння чи пільгового спеціального режиму; запровадження спеціального мита; запровадження режиму ліцензування та/або квотування зовнішньоекономічних операцій; запровадження індикативних цін щодо імпорту або експорту товарів тощо.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. із змінами і доповненнями // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22. – Ст. 144.
2. Про режим іноземного інвестування: Закон України від 19 березня 1996 р. із змінами і доповненнями // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 19. – Ст. 80.
3. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18 вересня 1991 р. із змінами і доповненнями // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 47. – Ст. 646.
4. Про страхування: Закон України від 07 березня 1996 р. із змінами і доповненнями // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 18. – Ст. 78.

УДК 368.013 (043.2)

Креховецька Д. О., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Малишко В. М., к.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ В СТРАХУВАННІ ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ

Діяльність підприємства пов'язана з численними ризиками. Рівень їх впливу збільшується при ринкових умовах. Підприємницьким ризиком є ризик, який виникає при будь-якої підприємницької діяльності і пов'язаний з виробництвом і реалізацією продукції, товарів і послуг, товарно-грошовими і фінансовими операціями і т.д. Тому ризики підприємницької діяльності вимагають страхового захисту. Страхування підприємницьких ризиків спрямоване на захист підприємців від можливих непередбачуваних негативних обставин і чинників, які заважають досягненню поставлених цілей і отримання прибутку.

Страхування фінансових ризиків є перспективним видом страхових послуг, які пропонують страхові компанії, оскільки він є вигідним як для страховика, так і для страхувальника, оскільки страхувальник, підписавши